

10 Απριλίου 1826: «... Εκείθε με τους αδελφούς, εδώθε με το χάρο...»

[Πολιτισμός / Ιστορία](#)

[Χρήστος Γερ. Σιάσος](#)

Το Σάββατο του Λαζάρου και την Κυριακή των Βαΐων για την Ιερή Πόλη του Μεσολογγίου είναι ένα διήμερο ιστορικής μνήμης που έχει τεράστια σημασία όχι μόνο για το «μικρό αλωνάκι» αλλά για ολόκληρο τον Ελληνισμό. Ο Εθνικός μας ποιητής στους Ελεύθερους Πολιορκημένους γράφει: «...Είν' έτοιμα στην άσπονδη πλημμύρα των αρμάτων - δρόμο να σχίσουν τα σπαθιά κι ελεύθεροι να μείνουν - εκείθε με τους αδελφούς, εδώθε με το χάρο...».

Σ' αυτούς που θυσίασαν τη ζωή τους στο μεγαλείο του Αγώνα για την λευτεριά 193 χρόνια πριν, θα αφιερώσουμε σήμερα λίγες σκέψεις μας.

Η πόλη του Μεσολογγίου βρίσκεται ανάμεσα σε τρεις αξιόλογες αρχαίες πόλεις, την Καλυδώνα, την Πλευρώνα και την Αλίκυρνα, οι οποίες γνώρισαν μεγάλη ανάπτυξη και έφτασαν στο μέγιστο σημείο ακμής τους κατά την Αρχαιότητα. Η πρώτη ιστορική αναφορά του Μεσολογγίου τοποθετείται στο 16ο μ. Χ. αιώνα, (7

Οκτωβρίου 1571 από τον Ενετό Paolo Paruta). Η ονομασία της πόλης κατά την επικρατέστερη άποψη οφείλεται στην Ιταλική φράση MESSO LAGHI, δηλαδή «ανάμεσα από λίμνες».

Στην μακραίωνη και πολυτάραχη ιστορία του, το Μεσολόγγι πρόσφερε στην Ελλάδα πέντε ποιητές: Κωστή Παλαμά, Γεώργιο Δροσίνη, Αντώνη Τραυλαντώνη, Μιλτιάδη Μαλακάση, Ρήγα Γκόλφη και Μίμη Λυμπεράκη, καθώς και πέντε Πρωθυπουργούς: Χαρίλαο Τρικούπη, Σπυρίδωνα Τρικούπη, Επαμεινώνδα Δεληγιώργη, Δημήτριο Βάλβη και Ζηνόβιο Βάλβη.

Ο Αναστάσιος Πολυζωίδης στις 4 Αυγούστου 1825 στο Ναύπλιο χαρακτήρισε το Μεσολόγγι «Πόλιν Ιεράν», γράφοντας: «Μεσολόγγι! Πόλιν Ιεράν σε ονομάζω, διότι ηξιώθης να έχεις Ιερά κειμήλια εναποτεθειμένα εις τους κόλπους σου τους μεγαλύτερους άνδρας, όσοι εις την Ιστορίαν της Νεωτέρας Ελλάδος διέπρεψαν». Στις 22 Απριλίου 1937 ο Βασιλεύς Γεώργιος Β΄ ονομάζει με Βασιλικό Διάταγμα το Μεσολόγγι «Ιερή Πόλη» (Ν. 645/1937). Το Μεσολόγγι και η πόλη Άλαμο των ΗΠΑ, είναι οι μοναδικές πόλεις στον κόσμο που φέρουν τον τίτλο «Ιερές» για ιστορικούς και ηρωικούς λόγους!

Ο κάθε επισκέπτης, ντόπιος ή ξένος, πριν περάσει την Πύλη της πόλης με δέος θα διαβάσει σε μαρμάρινη στήλη τη ρήση του Λουκή Ακρίτα, «Κάθε ελεύθερος

άνθρωπος είναι Δημότης Μεσολογγίου».

Στις 10 Απριλίου 1771, το Μεσολόγγι επαναστατεί. Οι Τούρκοι σφάζουν και λεηλατούν. Επί τρεις ημέρες η φωτιά καταστρέφει την πόλη, καίγεται και η Παλαμαϊκή Σχολή.

Στις 5 Μαρτίου 1821, γίνεται η πρώτη επίθεση του Στρατηγού Μακρή με άλλους Καπεταναίους εναντίον Τουρκικής αποστολής στη Σκάλα Μαυρομμάτη κοντά στο Μεσολόγγι και στις 20 Μαΐου υψώνουν τη σημαία της Επανάστασης.

Στους αγώνες για την λευτεριά συμμετέχουν οπλαρχηγοί, πολεμιστές από όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, Φιλέλληνες από Αμερική, Γαλλία, Αγγλία, Ιταλία, Πολωνία, Σουηδία, Ρωσία, Κύπρο και άλλα Κράτη.

Στις 25 Δεκεμβρίου 1822 τα ξημερώματα ο Ομέρ Βρυώνης αποφασίζει έφοδο, το σχέδιο της οποίας αποκάλυψε στον γραμματέα του στρατηγού Μακρή ο κυνηγός του Βρυώνη, Γιάννης Γούναρης. Για την πράξη αυτή του Γούναρη, ο Βρυώνης σφάζει τη γυναίκα και τα παιδιά του. Η έφοδος απέτυχε με πολλές απώλειες των Τούρκων οι οποίοι στη συνέχεια αποχώρησαν και έφυγαν προς τον Κραβασσαρά, σημερινή Αμφιλοχία και από εκεί στην Πρέβεζα.

Από το Μάρτιο του 1823 ο Μαυροκορδάτος αναθέτει στον Μιχαήλ Κοκκίνη την οχύρωση του Μεσολογγίου, με τείχος ύψος 3.50 μ. και δεκαοχτώ ντάπιες – προμαχώνες και επτά πυροβολεία. Το τείχος ολοκληρώθηκε το Δεκέμβριο του 1824.

Τον Απρίλιο του 1825 ο Κιουταχής προετοιμάζει την Β΄ πολιορκία του Μεσολογγίου. Ο Ιμπραήμ αναγγέλλει ότι σε δεκαπέντε ημέρες θα «μπει» στην πόλη. Τον Φεβρουάριο του 1826 διέταξε γενικό κανονιοβολισμό και η Φρουρά βγήκε από τα τείχη με ξεγυμνωμένα τα γιαταγάνια. Οι απώλειες του Ιμπραήμ πολλές. Σκέφτηκαν να εξουδετερώσουν το Βασιλάδι, το Ντολμά και την Κλείσοβα και στη συνέχεια τη Φοινικιά προκειμένου να σταματήσουν κάθε ανεφοδιασμό της πόλης. Τρεις φορές το προσπάθησαν και τις τρεις γύρισαν στα πλοιάριά τους. Δεκάχρονο παλληκάρι, προκάλεσε ανάφλεξη στο μπαρούτι με πολλές απώλειες.

Η Φρουρά αποσύρθηκε ξανά στην Αγία Τριάδα. Στην πόλη τα τρόφιμα τελείωναν. Η πείνα απλωνόταν παντού. Οι Μεσολογγίτες άρχιζαν να μαγειρεύουν ότι βρουν, γάτες, σκυλιά και όπως γράφει ο Κασομούλης, «...Εδόθησαν και εις τους ποντικούς...». Στην πόλη βρισκόταν 5.500 γυναικόπαιδα και 3.600 πολεμιστές από αυτούς οι 600 λαβωμένοι και άρρωστοι. Έφθασε η ώρα των μεγάλων αποφάσεων.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

<https://bit.ly/3vhG5j3>